U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **M. B.**, právně zastoupený JUDr. Alexandrem Krály, advokátem, L. Podéště 1883/5, Ostrava - Poruba, proti žalovanému: **Magistrát města Ostravy**, Prokešovo náměstí 1803/8, Ostrava, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2011, č. j. SMO/173653/OFR/HI, vedené u Krajského soudu v Ostravě pod sp. zn. 22 Af 178/2011, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb.,

takto:

I. Návrh **se zamítá.**

II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

[1] Návrhem ze dne 17. 5. 2012, doručeným Nejvyššímu správnímu soudu dne 23. 5. 2012 se žalobce (dále též „navrhovatel“) domáhá určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů a o změně některých dalších zákonů (zákon o soudech a soudcích). V návrhu předně požadoval, aby krajský soud rozhodl o žalobě, a to ve lhůtě, kterou mu stanoví Nejvyšší správní soud.

[2] V návrhu žalobce zdůraznil, že žalobu, jíž požadoval zrušení rozhodnutí žalovaného, podal ke krajskému soudu již dne 24. 11. 2011, soud bezprostředně poté činil nezbytné úkony k tomu, aby mohl ve věci rozhodnout, avšak dosud nerozhodl. Soud mu dokonce k jeho urgenci sdělil, že vyřizuje věci z roku 2010 a jeho věc není v aktuálním pořadí věcí k rozhodnutí. Z těchto důvodů je navrhovatel přesvědčen, že dochází ve věci k průtahům a proto požaduje, aby Nejvyšší správní soud určil krajskému soudu lhůtu pro rozhodnutí o žalobě.

[3] Krajský soud v Ostravě přípisem, Nejvyššímu správnímu soudu doručeným dne 23. 5. 2012, předal tomuto soudu žalobcův návrh k vyřízení a ve vyjádření uvedl, že úkony nutné k tomu, aby věc mohla být rozhodnuta, již provedl, avšak pro množství věcí tam vedených, není tato věc ještě v pořadí pro vyřízení. Soud zdůraznil, že je povinen zachovat princip rovnosti mezi účastníky řízení a tedy nutnosti postupného projednání věcí dříve napadených; přiložil současně soupis 250 věcí, jež napadly v dřívější době a rozhodování o nich bude nyní posuzované věci předcházet.

[4] Z předloženého spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud zjistil, že se žalobce domáhal žalobou ze dne 24. 11. 2011 zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí žalovaného; současně požádal o přiznání odkladného účinku této žalobě. Přípisem ze dne 7. 12. 2011 si soud vyžádal od žalovaného správní spis, zaslal mu žalobu k vyjádření a téhož dne vyzval žalobce i žalovaného k vyjádření, zda souhlasí s rozhodnutím ve věci bez nařízení jednání. Vyjádření žalovaného i správní spis byly krajskému soudu dodány 23. 12. 2011. Dne 19. 1. 2012 rozhodl soud usnesením o žádosti a odkladný účinek žalobě nepřiznal; usnesení nabylo právní moci dne 23. 1. 2012. Na přípis soudu k jeho postupu podle § 51 s. ř. s. reagoval žalobce vyjádřením nesouhlasu (přípisem ze dne 6. 2. 2012) a podáním, soudu doručeným dne 8. 2. 2012, reagoval žalobce replikou na vyjádření žalovaného.

[5] Dne 17. 5. 2012 pak krajský soud obdržel nyní projednávaný návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu.

[6] Návrh na určení lhůty k provedení procesního úkonu není důvodný.

[7] Řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu, upravené v ustanovení § 174a zákona o soudech a soudcích, představuje promítnutí zásad spravedlivého procesu z hlediska naplnění práva účastníka nebo jiné strany řízení na projednání jeho věci bez zbytečných průtahů, zakotveného zejména v ustanovení čl. 38 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, do řízení probíhajícího před soudem.

[8] Při rozhodování o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu může příslušný soud stanovit lhůtu jen k provedení takového procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány (tvrzeny) průtahy. Uvedený závěr vyplývá nejen z ustanovení § 174a odst. 2 věty druhé zákona o soudech a soudcích (označení procesního úkonu, u něhož jsou namítány průtahy, je náležitostí návrhu, bez jejíhož splnění nelze v řízení pokračovat) a z ustanovení § 174a odst. 8 věty první zákona o soudech a soudcích (příslušný soud může určit lhůtu k provedení úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy), ale zejména ze zásady nezávislosti soudů a soudců při projednávání a rozhodování sporů a jiných právních věcí, která nesmí být dotčena tím, že by příslušný soud posuzoval - v rozporu se smyslem (účelem) řízení o návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu - nejen otázku určení lhůty k provedení procesního úkonu, ale rovněž to, ve vztahu k jakému procesnímu úkonu nastaly v řízení průtahy.

[9] V řízení podle § 174a zákona o soudech a soudcích tedy Nejvyšší správní soud rozhoduje o návrhu na určení lhůty. Znamená to, že zjistí-li neodůvodněné průtahy v řízení spočívající zejména v tom, že příslušný soud poté, kdy obdrží podání ve věci, v přiměřené době nečiní žádné úkony, věcí se vůbec nezabývá, aniž by pro takový postup existovaly ospravedlnitelné důvody, anebo činí úkony s nedůvodnou časovou prodlevou, usnesením určí tomuto soudu lhůtu, ve které má úkon učinit, resp. ve které má rozhodnout.

[10] Průtahy v řízení znamenají, že v soudním procesu dochází k neodůvodněně pomalému vyřizování věci napadlé příslušnému soudu či dokonce ke vzniku excesivního stavu, kdy dochází k nečinnosti soudu. Soud se tak při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu.

[11] Krajský soud dle § 56 s. ř. s., je povinen zásadně vyřizovat věci v pořadí, v jakém mu došly; to neplatí pouze tehdy, jsou-li u věci dány závažné důvody pro přednostní projednávání a rozhodování věci. Soud tak projednává a rozhoduje přednostně návrhy na osvobození od soudních poplatků a návrhy na ustanovení zástupce, projednává a rozhoduje přednostně též žaloby proti nečinnosti správního orgánu a žaloby proti nezákonnému zásahu, pokynu nebo donucení správního orgánu, návrhy a žaloby ve věcech mezinárodní ochrany, rozhodnutí o správním vyhoštění, rozhodnutí o povinnosti opustit území, rozhodnutí o zajištění cizince, rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění cizince, jakož i jiných rozhodnutí, jejichž důsledkem je omezení osobní svobody cizince, rozhodnutí o ukončení zvláštní ochrany a pomoci svědkům a dalším osobám v souvislosti s trestním řízením, jakož i další věci, stanoví-li tak zvláštní zákon. V případě navrhovatele (napadeno je rozhodnutí žalovaného, týkající se poplatků ze psa) se však nejedná o věc, která podléhá režimu přednostního vyřizování podle § 56 s. ř. s.

[12] Nejvyšší správní soud v projednávané věci dospěl k závěru, že návrh není oprávněný, neboť krajský soud nebyl v případě navrhovatele nečinný. Soud, jak vyplývá ze spisového materiálu shora rekapitulovaného, se věcí po jejím obdržení zabýval a činil postupně průběžně a bez prodlev procesní úkony, jejichž vykonání bylo ve věci zapotřebí. Nelze tedy konstatovat, že byl ve věci nečinný. Nejvyšší správní soud proto neshledal ve věci průtahy, resp. tvrzenou nečinnost, a proto návrh žalobce podle § 174a odst. 7 zákona o soudech a soudcích zamítl.

[13] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích, dle kterého hradí náklady řízení o něm stát jen tehdy, je-li návrh uznán jako oprávněný. K tomu v projednávané věci nedošlo, proto soud rozhodl tak, že navrhovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. června 2012

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu